

บันทึก

เรื่อง การแบ่งเขตพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
พัฒนาร่วมตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/๔๗๐๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า การนำหลักการแบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาของไทยและมาเลเซีย ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาเป็นหลักในการพิจารณาการศึกษาผลกระทบและจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของการพัฒนาแหล่งก๊าซธรรมชาติภายในพื้นที่พัฒนาร่วมดังกล่าว มีความเหมาะสม สามารถปฏิบัติได้ หรืออาจมีผลกระทบในเชิงกฎหมาย ประการใดหรือไม่ เนื่องจากคณะอนุกรรมการขององค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย เสนอว่า ให้นำเส้นแบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและอาญาตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาใช้ โดยให้ประเทศไทยเป็นผู้พิจารณารายงานการศึกษาผลกระทบและจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่พัฒนาร่วมด้านเหนือและให้ประเทศมาเลเซียเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องดังกล่าวในด้านใต้ของเส้นแบ่งเขตอำนาจดังกล่าว ซึ่งต่อมา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับกับพื้นที่ทางทะเลเฉพาะภายในอาณาเขตสิบสองไมล์ทะเลตามประกาศกำหนดความกว้างของทะเลอาณาเขตของประเทศไทย ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ เท่านั้น บริเวณพื้นที่พัฒนาร่วมเป็นเพียงพื้นที่ทางทะเลที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยที่จะสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ แต่ในการดำเนินการดังกล่าวต้องมีหน้าที่คุ้มครองและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเลด้วย ซึ่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐชายฝั่งที่จะดำเนินการ (ข้อ ๕๖ ประกอบกับข้อ ๑๙๒ ข้อ ๑๙๓ และข้อ ๑๙๔) ดังนั้น ประเทศไทยและมาเลเซียจึงต้องตกลงสำรวจและแสวงหาประโยชน์ร่วมกันโดยตราเป็นกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียขึ้นใช้บังคับทั้งสองประเทศ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีบทบัญญัติครอบคลุมหลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครองและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเลแล้ว

อย่างไรก็ดี สำนักงานอัยการสูงสุดมีความเห็นแตกต่างไป โดยเห็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้ยืนยันอธิปไตยของประเทศไทยเหนือพื้นที่พัฒนาร่วม โดยประเทศไทยเพียงแต่ยินยอมให้ประเทศมาเลเซียใช้เขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาในพื้นที่ตอนใต้ของพื้นที่พัฒนาร่วมตามที่ตกลงกันเท่านั้น บทบัญญัติกฎหมายใดที่ประเทศไทยมีเขตอำนาจเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมทั้งหมด ประเทศไทยไม่ได้ยินยอมยกเว้นให้แก่ประเทศมาเลเซีย แต่การพิจารณากระบวนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ทั้งมาตรการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง ดังนั้นการจะนำหลักการแบ่งเขตอำนาจทางแพ่ง

และทางอาญาในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาเป็นหลักในการพิจารณาผลกระทบและการจัดการสิ่งแวดล้อมของการพัฒนาแหล่งก๊าซธรรมชาติ จึงจะมีผลเท่ากับไม่ให้นำพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งฉบับไปใช้บังคับกับพื้นที่ตอนใต้ของพื้นที่พัฒนาร่วม ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย อันเป็นการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๒๔ ซึ่งไม่อาจกระทำได้นอกจากได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/๗๕๒๗ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๓ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาทบทวนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งว่าจะนำหลักการแบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาเป็นหลักในการพิจารณากระบวนการศึกษาผลกระทบและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของการพัฒนาแหล่งก๊าซธรรมชาติ ได้หรือไม่ และหากเห็นสมควรส่งเรื่องนี้ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นข้อกฎหมายก็ขอให้ดำเนินการต่อไป เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) พิจารณาปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาเรื่องที่หารือนี้ โดยได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม(สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม) และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม(กรมทรัพยากรธรณีและการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า พื้นที่พัฒนาร่วม(Join Development Area) ตามพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นพื้นที่ที่อยู่ในบริเวณไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย^๑ ซึ่งแต่ละประเทศต่างอ้างสิทธิในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวทับซ้อนกัน โดยได้จัดทำบันทึกความตกลงในการจัดตั้งองค์การร่วม(Joint Authority)ขึ้น เพื่อสวมสิทธิแทนรัฐบาลของทั้งสองประเทศในการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่มีชีวิต ซึ่งผู้บริหารองค์การร่วมจะประกอบด้วยตัวแทนจากไทยและมาเลเซียฝ่ายละ ๗ คน และได้มีการตรากฎหมายภายในของแต่ละประเทศที่มีข้อความตรงกันเพื่อรองรับให้เป็นไปตามบันทึกความตกลงดังกล่าว โดยความในมาตรา ๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซียฯ ได้บัญญัติให้องค์กรร่วมได้รับมอบอำนาจและเข้าถือเอาซึ่งสิทธิแต่ผู้เดียวในการสำรวจและแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม แต่เนื่องจาก

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ

“พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียในอ่าวไทยตามมาตรา ๙

^๒ มาตรา ๘ โดยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ องค์การร่วมได้รับมอบอำนาจและเข้าถือเอาซึ่งสิทธิแต่ผู้เดียวอำนาจ ความเป็นอิสระ และเอกสิทธิ์ในการสำรวจและแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปิโตรเลียม ในพื้นที่พัฒนาร่วม

การสำรวจ ชุมเกาะ และนำปิโตรเลียมขึ้นมาจากใต้ท้องทะเลในเขตพื้นที่พัฒนาร่วมจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม องค์การร่วมมีนโยบายให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ขุดเจาะปิโตรเลียมจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเนื่องจากองค์การร่วมเองไม่พร้อมที่จะเป็นผู้พิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทางปฏิบัติที่สะดวกที่สุดคือการให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบทั้งทางฝ่ายไทยและมาเลเซียเป็นผู้พิจารณา โดยคณะอนุกรรมการขององค์การร่วมไทย-มาเลเซียมีความเห็นว่าการแบ่งหน้าที่พิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม อาจนำเส้นแบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและอาญาตามมาตรา ๒๑^๓ มาใช้เป็นเกณฑ์การแบ่งความ

^๓ มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับวรรคสอง และวรรคสาม ราชอาณาจักรไทยยังคงมีและใช้เขตอำนาจเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมต่อไป

เขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาของ

(๑) ราชอาณาจักรไทยในพื้นที่พัฒนาร่วมคลุมถึงบริเวณที่กำหนดขอบเขตโดยเส้นตรงซึ่งเชื่อมจุดพิกัดดังต่อไปนี้

- (เอ) ๖ องศา ๕๐.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๒ องศา ๒๑.๒ ลิปดาตะวันออก
- (บี) ๗ องศา ๑๐.๒๕ ลิปดาเหนือ ๑๐๒ องศา ๒๙.๐ ลิปดาตะวันออก
- (ซี) ๗ องศา ๔๙.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๓ องศา ๐๒.๕ ลิปดาตะวันออก
- (เอ็กซ์) ๗ องศา ๓๕.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๓ องศา ๒๓.๐ ลิปดาตะวันออก

(๒) มาเลเซียในพื้นที่พัฒนาร่วมคลุมถึงบริเวณที่กำหนดขอบเขตโดยเส้นตรงซึ่งเชื่อมจุดพิกัดดังต่อไปนี้

- (เอ) ๖ องศา ๕๐.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๒ องศา ๒๑.๒ ลิปดาตะวันออก
- (เอ็กซ์) ๗ องศา ๓๕.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๓ องศา ๒๓.๐ ลิปดาตะวันออก
- (ดี) ๗ องศา ๒๒.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๓ องศา ๔๒.๕ ลิปดาตะวันออก
- (อี) ๗ องศา ๒๐.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๓ องศา ๓๙.๐ ลิปดาตะวันออก
- (เอฟ) ๗ องศา ๐๓.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๓ องศา ๐๖.๐ ลิปดาตะวันออก
- (จี) ๖ องศา ๕๓.๐ ลิปดาเหนือ ๑๐๒ องศา ๓๔.๐ ลิปดาตะวันออก

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิอธิปไตยของราชอาณาจักรไทยเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมแต่อย่างใด และการสละเขตอำนาจใดๆ ตามมาตรานี้ ไม่มีผลบังคับและไม่มีผลเกินอายุของการใช้บังคับของความตกลง

การที่ราชอาณาจักรไทย ยินยอมให้มาเลเซียใช้เขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญามวรรคสอง (๒) และยอมให้ใช้เขตอำนาจในเรื่องที่เกี่ยวกับศุลกากรและสรรพสามิต และภาษีอากรภายในพื้นที่พัฒนาร่วมต่อไป ให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการรับรองในลักษณะต่างตอบแทนต่อสิทธิของราชอาณาจักรไทยตามวรรคสอง (๑)

เขตอำนาจใดๆ ที่เป็นของราชอาณาจักรไทยหรือของมาเลเซียตามมาตรานี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่พัฒนาร่วม ให้มีเฉพาะในเรื่องและภายในขอบเขตเท่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับไหล่ทวีปและตามที่เป็นที่ยอมรับกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ

เพื่อวัตถุประสงค์แห่งมาตรานี้

(๑) เขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาไม่รวมถึงเขตอำนาจในเรื่องที่เกี่ยวกับศุลกากรและสรรพสามิตและภาษีอากร

รับผิดชอบ โดยให้ประเทศไทยเป็นผู้พิจารณารายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ด้านเหนือ และให้ประเทศมาเลเซียเป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่ด้านใต้เส้นแบ่งเขตอำนาจดังกล่าว องค์การร่วมจึงได้เสนอความเห็นดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้เคยให้ความเห็นมาครั้งหนึ่งแล้วว่า พื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรไทย^๕ แต่อยู่ในบริเวณไหล่ทวีป ซึ่งสิทธิของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นไปตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลใน Article ๗๗^๕ โดยกำหนดว่า รัฐชายฝั่งใช้สิทธิอธิปไตยเหนือไหล่ทวีปเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจไหล่ทวีปและแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป ใน Article ๘๑^๖ กำหนดให้รัฐชายฝั่งมีสิทธิในการอนุญาตและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการขุดเจาะบนไหล่ทวีป และ Article ๘๓^๗ กำหนดให้มีการตกลงกัน

(๒) เขตอำนาจทางอาณาเหนือความผิดที่ได้กระทำบนแท่นหรือสิ่งติดตั้งซึ่งอยู่คร่อมเส้นแบ่งเขตอำนาจ และได้สร้างไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสำรวจและแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดินใต้ทะเลและใต้ดินภายในพื้นที่พัฒนาร่วม ให้ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซียใช้อำนาจนั้นแต่เพียงผู้เดียวตามแต่จะกำหนดว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งนั้นเป็นไทยหรือมาเลเซีย

(๓) การวินิจฉัยว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งซึ่งอยู่คร่อมเส้นแบ่งเขตอำนาจ และได้สร้างไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสำรวจและแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดินใต้ทะเลและใต้ดินภายในพื้นที่พัฒนาร่วมเป็นของราชอาณาจักรไทยหรือของมาเลเซีย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาใด ๆ ที่จะต้องมีการวินิจฉัยในกระบวนการพิจารณาทางแพ่งใด ๆ หรือเพื่อวัตถุประสงค์ของการเข้าไปใช้หรือใช้เขตอำนาจทางแพ่งโดยราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้เป็นไปตามการกำหนดว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งนั้นเป็นไทยหรือมาเลเซีย และ

(๔) การกำหนดว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งเป็นไทยหรือมาเลเซียตาม (๒) และ (๓) ให้วินิจฉัยตามหลักการว่าที่ตั้งส่วนใหญ่อยู่ที่ใด

๕ บันทึกร่อง การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยศุลกากรในเขตพื้นที่พัฒนาร่วมตามพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓

^๕ Article 77 Rights of the coastal State over the continental shelf

1 . The coastal State exercises over the continental shelf sovereign rights for the purpose of exploring it and exploiting its natural resources.

2. The rights referred to in paragraph 1 are exclusive in the sense that if the coastal State does not explore the continental shelf or exploit its natural resources, no one may undertake these activities without the express consent of the coastal State.

3 . The right of the coastal State over the continental shelf do not depend on occupation, effective or notional, or on any express proclamation.

4. The natural resources referred to in this Part consist of the mineral and other non-living resources of the sea-bed and subsoil together with living organisms belonging to sedentary species, that is to say, organisms which, at the harvestable stage, either are immobile on or under the sea-bed or are unable to move except in constant physical contact with the sea-bed or the subsoil.

^๖ Article 81 Drilling on the continental shelf

The coastal State shall have the exclusive right to authorize and regulate drilling on the continental shelf for all purposes.

^๗ Article 83 Delimitation of the continental shelf between States with opposite or adjacent coasts

ระหว่างรัฐที่มีเขตไหล่ทวีปตรงข้ามหรือประชิดกัน ในกรณีพื้นที่พัฒนาร่วมนี้เนื่องจากการทับซ้อนกันเกี่ยวกับการอ้างสิทธิเหนือพื้นที่ ซึ่งทั้งไทยและมาเลเซียต่างอ้างสิทธิเหนือไหล่ทวีปบริเวณนั้น จึงได้ตกลงให้มีองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียขึ้นเพื่อจัดหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่มีชีวิตในพื้นที่ดังกล่าว โดยรัฐบาลของประเทศทั้งสองได้ทำบันทึกความตกลง และมีการตรากฎหมายภายในของแต่ละประเทศเพื่อรองรับการจัดการภายในขององค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย การแบ่งพื้นที่ภายในเขตพื้นที่พัฒนาร่วม เพื่อแยกความรับผิดชอบการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นมาตรการการบริหารภายในขององค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ที่กำหนดภายในขอบเขตของบันทึกความตกลงและพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียฯ หาใช่เป็นข้อตกลงหรือสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นใหม่และกระทบถึงอธิปไตยของประเทศแต่อย่างใด กรณีดังกล่าวนี้จึงมิใช่การทำหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตประเทศหรือเขตอำนาจแห่งรัฐที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา ๒๒๔^๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๕๓

1 . The delimitation of the continental shelf between States with opposite or adjacent coasts shall be effected by agreement on the basis of international law, as referred to in Article 38 of the Statute of the International Court of Justice, in order to achieve an equitable solution.

2 . If no agreement can be reached within a reasonable period of time, the States concerned shall resort to the procedures provided for in Part XV.

3. Pending agreement as provided for in paragraph 1, the States concerned, in a spirit of understanding and co-operation, shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature and, during this transitional period, not to jeopardize or hamper the reaching of the final agreement. Such arrangements shall be without prejudice to the final delimitation.

4 . Where there is an agreement in force between the States concerned, questions relating to the delimitation of the continental shelf shall be determined in accordance with the provisions of that agreement.

^๔ มาตรา ๒๒๔ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น กับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ

หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา